

هیا هو ی مبارزه با فساد فقط بر محور یک وزارتخانه

بالاخره رهبری دولت افغانستان، با آنکه هنوز فاقد مشروعیت لازم است، محجوبه کابینه آینده را در حالی بی حجاب کرد که مردم، بیش از تعیین کننده ها، عریانتر آنها را دیده اند.

سوال اساسی اینجاست که آیا این کابینه میتواند پاسخگوی توقعات قانونی ملت و تمایلات فرا قانونی اجانب باشد؟ واقعیت آنست که مردم از تماشای چهره هائیکه به نحوی از انحا در ائتلاف فرصت های هشت سال اخیر سهیم اند نه تنها در پست های سیاسی؛ بلکه در امور اجرایی نیز به ستوه آمده اند.

توقعات ملت از مقام رهبری در رابطه به تعیین وزراء در معرفی افراد مسلکی با در نظر داشت مسایل قومی و جنسی طوری خلاصه میشود که عده ای به جنسیت و تعدادی هم به مسایل قومی اهمیت قایلند. نمایندگان مردم در پارلمان، در تبعیت از قانون، بر تابعیت یگانه و واحد افغانی اعضای کابینه نیز اصرار داشته اند. نقطه مشترکی که همه را به هم گره زده است، رجحان منافع ملی و تخصص است که یکبار دیگر به آن بذل توجهی نشده است.

معرفی یک زن منحیث وزیر، تمثیل تساوی حقوق مرد و زن است و با فرهنگ مردسالار اجتماع افغانی که منحیث سدی در برابر تحقق دموکراسی تیپ غربی واقع شده است، در منافات قرار دارد. بناءً صدای رعایت تساوی جنسیت، نه تنها در افغانستان؛ بلکه در مترقی ترین کشورهای جهان، تا دیر زمانی بی پاسخ باقی خواهد ماند.

ولی آنچه تنها مشکل افغانستان را تشکیل میدهد، تعیین افرادیست غیر مسلکی و یا دوتابعیته که به نحوی و بنا به عواملی منافع کشورهای دومی خویش را بر کشور آبائی خویش ترجیح میدهند.

ناتوانی نیروهای مسلح افغانی در دفاع از وطن پس از هشت سال و رجوع به سیاست ناکام ملیشه سازی و عدم تأمین امنیت مالی و جانی اتباع و به همینگونه معادله مضحک اقتصادی مصرف برای مصرف با تمديد پُر هزینه لین های برق از همسایه شمالی به کابل دلایل روشنی اند مبنی بر ضعف مدیریت وزارت های دفاع، داخله و انرژی و برق که به هیچوجه ابقای مسؤلین آنها را توجیه نخواهند نمود و چنین است بسیاری از وزرای که مجدداً جهت اخذ رأی در برابر نمایندگان حضور خواهند یافت. جالب آنکه عده ای از وزرای شامل در لست رئیس جمهور دارای تابعیت دوگانه نیز میباشند.

البته در مورد سفر نیز باید به تابعیت واحد افغانی توجه داشت.

با توجه به آنچه در بالا تذکر رفت میتوان ادعا نمود که هیچ توجهی از جانب جلالتمآب حامد کرزی به خواست ملتی که به او رأی نداده، صورت نگرفته است.

با اینهمه نمایندگان سازمان ملل متحد و کشورهای ذیدخل غربی در مسایل مربوط به افغانستان، کابینه جدید را منحیث تحقق تعهدات رهبری افغانستان در رابطه به ایجاد حکومت کارا تلقی نموده و در استقبال از آن مبادرت ورزیده اند. صدراعظم دولت شاهی بلژیک بیش از دیگران به مدیحه سرائی پرداخته و جملاتی را بیان نموده است که هر بخشی از آن نُهت انگیز است و مستوجب مذاقه.

او میگوید :

"تصمیمی که رئیس جمهور افغانستان در مورد کابینه گرفته چیزی است که جامعه جهانی، به ویژه بلژیک انتظار آن را داشت."

آیا انتظارات جامعه جهانی و بلژیک در تباین با انتظارات مردم افغانستان قرار دارد؟

او از اینهم پیشتر رفته می افزاید :

"تلاش ها به منظور حکومتداری سالم و مبارزه با فساد برای ما ارزش دارد، اگر رئیس جمهور کرزی یک کابینه فعال داشته باشد و به مردم نشان دهد که به طور درست می تواند حکومتداری کند برای ما لازم است تا در اینجا

حضور نظامی داشته باشیم، سرمایه گذاری کنیم و از دیگر کشورها هم بخواهیم تا اینجا سرمایه گذاری کنند".

در حالیکه عموم کشورهای غربی با یکصدا عدم پیروزی در نبرد با طالبان را در عدم حکومتداری سالم میدانند. به این مفهوم که حکومتداری سالم مساوی خواهد بود با شکست قطعی طالبان. بناءً حکومتداری سالم یعنی ختم ضرورت حضور نظامی ناتو در افغانستان.

چگونه میشود حضور نظامی را به حکومتداری سالم منوط کرد؟ آیا این همان سیاست یعنی اگر شد، من بدم و اگر نشد، تو باختی نیست؟

حقیقت آنست که ناامیدی کشورهای ناتو و در رأس همه امریکا و انگلستان، در پهلوی سایر عوامل، از نخستین روز امضای قرارداد مس عینک با کمپانی چینی آغاز و تا ختم انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان که دستاویزی خوبی، جهت فشار به رهبری افغانستان، در اختیار غرب قرار داد، به اوج خویش رسید.

بیمورد نیست که یگانه وزیریکه اندازه فساد آن تسعیر شده، جناب ابراهیم عادل وزیر معادن و صنایع است و بدون شک یگانه وزارتیکه باید تمام کشورهای قدرتمند و ذینفع در مسایل مربوط به افغانستان در رابطه به آن به موافقه برسند، وزارت معادن و صنایع است. تا حد اقل در عقد قرارداد استخراج سایر معادن، بخصوص معدن آهن حاجیگک، به منافع کشور هائیکه جوانان خویش را برای هیچ به قربانگاه افغانستان نفرستاده اند، نیز بذل توجه شود.

شاید جناب سپینتا بیش از دیگران به حقیقت شعار مبارزه با فساد از جانب کشورهای غربی پی برده اند که طی نامه سرگشاده به رئیس جمهور، دادخواهی در نظام موجود را حرف بیهوده میخوانند.

معرفی جناب وحیدالله شهرانی که تابعیت بریتانیا را نیز حایزند و یک شبه ره صد ساله را پیموده اند، پیامد موافقه اعضای عمده پیمان ناتوست. اینبار سایر وزارتها، حتی وزارت مبارزه با مواد مخدر، برای کشورهای عمده عضو پیمان ناتو پیشیزی اهمیت ندارند.

پس بر نمایندگان مردم در شورای ملی است تا با ترجیح منافع ملی، از رأی اعتماد به آنانیکه امکان استفاده جوئی های اجانب از طریق آنها متصور است، جداً اجتناب ورزند؛ زیرا در هر حالتی، دولتهای جانشین مکلف به اجرای تعهدات خواهند بود.

ختم